

[Svend Haugaard.]

på det tidspunkt, de har lov til det. Jeg tror, det kan præsteres i praksis.

Nu er det også sådan, at det først er i 1972 og 1973, der er tale om at gennemføre udvidet skolepligt. Vi kan da eventuelt nå noget inden da og se, hvordan det så går.

Så sagde hr. Sigsgaard, at der manglede logik, når jeg ville være med til at fastholde 7 års skolepligt, men ikke ville gå op til 9. Hvis hr. Sigsgaard hørte efter, hvad jeg sagde, ville han have været klar over, at jeg netop fremhævede, at der er en betydelig forskel på barnet i den egentlige barnealder og så den alder, hvor barnet begynder at blive voksen, hvor man begynder selv at ville bestemme noget, hvor man ligesom føler, at personligheden skal vokse, og at det ikke skal være de voksnes verden, der bestemmer alt for os. Jeg vil også sige, at når man har gået i 7 år, har man dog en baggrund af vælge på, og netop i 15 års alderen begynder man at tænke på egen fremtid, og også det giver et større ansvar.

Men som nævnt er det først i 1972 og 1973, at forslaget forudsætter, man skal gå op til 8 og 9 år, og hvis man inden da har klaret det sådan, at man er meget stærkt på vej op imod de 100 pct., kan jeg da dårlig tænke mig, at nogen vil være interesseret i at gennemføre udvidet uddannelsespligt alene for pligtens og tvangens skyld. Det må være det rigtige, at vi så vidt muligt klarer det frivilligt, og måske kan det klares ad den vej. Lad os se tiden an i de 4 år; vi har et stykke tid. Lad os få forsøgsundervisning, forskning osv., lad det komme ud til drøftelse i befolkningen på en sådan måde, at den virkelig bliver interesseret i disse spørgsmål, og lad os så se, hvordan det går, om ikke disse 25 pct. mindskes ganske betydeligt i de kommende år.

Ordføreren for forslagsstillerne (K. B. Andersen): Jeg vil gerne sige til hr. Svend Haugaard, at der er nu altså stadig misforståelser om dette her med 7. og 9., men lad os nu kigge på det i udvalget.

Hvis man for at komme på teknisk skole og handelsskole f. eks. skal have teknisk forberedelseseksamen, som hr. Svend Haugaard nævner, er man jo også ude over det 7. år. Det bekræfter altså, hvad jeg sagde, at man ikke med det 7. år kan gå på handelsskole og teknisk skole. Man kan det ikke, og man lukker for denne mulighed, hvis ikke man har uddannelse ud over det 7. år. Det kan ikke bruges som alternativ til en udvidelse af undervisningspligten.

Så sagde hr. Svend Haugaard igen, at det blev i realiteten skolepligt. Hvis vi nu ikke skal få definitionsforvirring, mon vi så ikke skal fastholde den terminologi, som vi plejer at bruge her i salen og andre steder, hvor man snakker om disse ting, at skolepligt har man i de lande, hvor skolegangen er knyttet til den offentlige skole, undervisningspligt har man, hvor den valgfrihed eksisterer, som vist alle, der har talt i dag, er tilhængere af.

Nu skal vi jo ikke være polemiske, og det ønsker jeg heller ikke at være, men når hr. Svend Haugaard i den tale, hr. Svend Haugaard holdt sidst, sagde: nu må vi have det ud til drøftelse, så tror jeg, at de argumenter, hr. Svend Haugaard brugte i modsætning til, jeg tror, jeg kan sige samtlige andre talere, har været aldeles upåvirket af enhver drøftelse i dette århundrede, og jeg tror ikke, de vil ændre sig ved en drøftelse i resten af dette århundrede. Så det er ikke dér, vi vinder noget. Men i øvrigt er jeg enig i, at vi kun kan ønske den bredest mulige drøftelse, og jeg har allerede én gang takket det konservative folkeparti for debatten i fjor, for jeg tror, at uden den havde vi ikke været så langt, hvad drøftelse angår.

Må jeg så til allersidst udtrykke håbet om, at vi i uddannelsesudvalget kan få en grundig belysning af dette. Jeg tvivler ikke om, at formanden for uddannelsesudvalget, hr. Svend Haugaard, til trods for de synspunkter, der er kommet til udtryk her, på god og loyal måde vil hjælpe flertallet med at få sine synspunkter igennem.